

WOJEWODA PODLASKI  
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

Białystok, dnia 4 maja 2012 r.

NK-II.4131.100.2012.KK

07-05-2012

15555

URZĄD MIEJSKI w SUWAŁKACH  
BIURO RADY MIEJSKIEJ  
WPŁYNĘŁO

Data: 07.05.2012 podpis: P. 117

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Przewodniczący  
C. Herbaczewska  
PRZEWODNICZĄCY  
Rady Miejskiej w Suwałkach  
Andrzej Paweł Herbaczewski  
4.05.2012

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 i Nr 217, poz. 1281)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 1 pkt 1, 2 w części: „...lub oddanie nieodpłatne w użytkowanie wieczyste...”, 5 i 6 w części: „...również w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat zawierana jest kolejna umowa, której przedmiotem jest ta sama nieruchomość, ...”, § 3 ust. 3 i 4, § 4, § 5 ust. 1, § 7 ust. 1, § 8, § 9 oraz części § 10 o treści: „...również w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat zawierana jest kolejna umowa, której przedmiotem jest ta sama nieruchomość...” uchwały Nr XX/211/2012 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie określenia zasad gospodarki nieruchomościami mienia gminnego Miasta Suwałki.

## UZASADNIENIE

W dniu 28 marca 2012 r. Rada Miejska w Suwałkach podjęła uchwałę Nr XX/211/2012 w sprawie określenia zasad gospodarki nieruchomościami mienia gminnego Miasta Suwałki, która w dniu 5 kwietnia 2012 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część zapisów przedmiotowej uchwały zostało podjętych z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 20 kwietnia 2012 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Rada Miejska mocą postanowień § 2 ust. 1 pkt 1 przedmiotowej uchwały upoważniła Prezydenta Miasta do dokonywania darowizn nieruchomości gminnych na rzecz Skarbu

Państwa i jednostek samorządu terytorialnego oraz na cele publiczne po uzyskaniu opinii merytorycznej Komisji Rady Miejskiej.

Możliwość zbywania nieruchomości gminnych w formie darowizny przewiduje art. 13 ust. 2 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 z późn. zm.) stanowiący między innymi, iż darowizny nieruchomości stanowiącej przedmiot własności jednostki samorządu terytorialnego dokonuje jej organ wykonawczy – za zgodą rady lub sejmiku.

Użyte w cyt. wyżej przepisie sformułowanie „za zgodą” jednoznacznie wskazuje, iż w każdym zindywidualizowanym przypadku zbycia nieruchomości gminnej w formie darowizny, organ stanowiący powinien wyrazić na powyższe swoją zgodę podejmując stosowną uchwałę i zgoda ta nie może przybrać formy zasady zawartej w akcie prawa miejscowego, jakim jest podjęta uchwała przez Radę Miejską w Suwałkach.

W punkcie 2 § 2 ust. 1 uchwały Rada Miejska upoważniła Prezydenta m. in. do nieodpłatnego oddawania nieruchomości w użytkowanie wieczyste Skarbowi Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego po uzyskaniu pozytywnej opinii merytorycznej Komisji Rady Miejskiej.

Dokonując tego zapisu Rada naruszyła dyspozycję art. 14 ust 1 wskazanej wyżej ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym nieruchomości stanowiące przedmiot własności jednostek samorządu terytorialnego mogą być sprzedawane Skarbowi Państwa lub innym jednostkom samorządu terytorialnego za cenę niższą niż wartość rynkowa nieruchomości albo oddawane im w użytkowanie wieczyste **bez pobierania pierwszej opłaty** – a więc nie nieodpłatnie

**Paragraf 2 ust. 1 pkt 5** przedmiotowej uchwały zawiera natomiast uregulowanie upoważniające Prezydenta do użyczania na czas określony nieruchomości gminnych jednostkom Skarbu Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego, organizacjom pożytku publicznego oraz organizacjom pozarządowym realizującym zadania publiczne po uzyskaniu pozytywnej opinii merytorycznej Komisji Rady Miejskiej. Podobnie w § 9 uchwały Rada upoważniła Prezydenta do zawierania umów użyczania lokali użytkowych organizacjom pożytku publicznego.

Z uregulowań art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, wynika generalna zasada, iż gospodarowanie mieniem komunalnym należy do wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Ograniczenie dla wskazanej wyżej kompetencji wójta w zakresie gospodarowania mieniem gminy zawiera art. 18 ust. 2 pkt 9 lit.a – i, cytowanej ustawy, zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu, dotyczących czynności wymienionych w tym artykule.

Z powyższego wynika jednoznacznie, iż katalog spraw, w których organ stanowiący władny jest do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych gminy ma charakter zamknięty. Nie mieści się w nim *użyczenie*, jako czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu. Ponadto, z analizy przepisu art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ww. ustawy wynika, iż rada gminy jako organ stanowiący i kontrolny, upoważniona jest jedynie do wyrażenia zgody na czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu, zaś w innych niewymienionych w powyższym przepisie sprawach, takich jak umowa użyczenia, decyzje podejmuje organ wykonawczy, w ramach ustawowego uprawnienia do gospodarowania mieniem gminy.

Przepisy ustawy o samorządzie gminnym, wyraźnie rozgraniczają zakres kompetencji przyznanych poszczególnym organom gminy tj. radzie oraz wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi), organy te są zobowiązane przestrzegać w poszczególnych sprawach swoich kompetencji i wydanie aktu wykraczającego poza uprawnienie ustawowe należy traktować jako sprzeczne z prawem. Rada Miejska, podejmując uregulowania § 2 ust. 1 pkt 5 dotyczące *użyczenia* przekroczyła zakres kompetencji wymienionych w cyt. art. 18 ust. 2 pkt 9 ww. ustawy i wkroczyła w sferę uprawnień Prezydenta jako organu uprawnionego do zawarcia umowy użyczenia w ramach „gospodarowania mieniem komunalnym”.

Analogiczne, jak omówione wyżej naruszenie prawa stanowi zapis § 7 ust. 1 uchwały, gdzie w punktach 1-9 Rada wskazała w sposób zindywidualizowany konkretne budynki, w których nie przeznacza się do zbycia znajdujących się tam lokali mieszkalnych i użytkowych.

Przeznaczenie danej nieruchomości do zbycia należy do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego gminy, który zgodnie z art. 35 ust. 1 cyt. ustawy o gospodarce nieruchomościami, sporządza i podaje do publicznej wiadomości wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, do oddania w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, najem lub dzierżawę. Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) w art. 21 ust. 1 pkt 1 i 2 zawiera upoważnienie skierowane do organów stanowiących gmin do uchwalenia wieloletnich programów gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy oraz zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

Zgodnie zaś z uregulowaniami art. 21 ust. 2 tej ustawy, wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy powinien być opracowany na co najmniej pięć kolejnych lat i obejmować planowaną sprzedaż lokali w kolejnych latach.

Rada Miejska w Suwałkach, korzystając z wskazanego wyżej upoważnienia ustawowego, mocą postanowień uchwały Nr VII/55/07 z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie zatwierdzenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy

Miasta Suwałki (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 76, poz. 618 z późn. zm.) ustaliła między innymi planowaną sprzedaż lokali mieszkalnych w latach 2007-2015.

Przeprowadzone postępowanie nadzorcze wykazało, iż w **§ 2 ust. 1 pkt 6** przedmiotowej uchwały, oprócz wydzierżawiania nieruchomości gruntowych na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, Rada upoważniła organ wykonawczy do wydzierżawiania tychże nieruchomości również w przypadku, gdy po umowie zawartej na czas oznaczony do 3 lat zawierana jest kolejna umowa, której przedmiotem jest ta sama nieruchomość, również po uzyskaniu pozytywnej opinii merytorycznej Komisji Rady Miejskiej. Podobny zapis zawiera również **§ 10** uchwały, z tą jednak różnicą, że dotyczy lokali użytkowych.

Z analizy postanowień cyt. wyżej art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy wynika, iż zawiera on dwie odmienne regulacje: pierwsza dotyczy ustalenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej („Zasady” są podejmowane w formie aktu prawa miejscowego), druga dotyczy **obowiązku podejmowania uchwały za każdym razem, gdy po umowie zawartej na okres do trzech lat strony zawierają kolejne umowy dotyczące tej samej nieruchomości** (akt podejmowany w sprawach indywidualnych, a więc nie stanowiący aktu prawa miejscowego). Oznacza to, że Rada nie była uprawniona do udzielenia Prezydentowi upoważnienia na zawieranie kolejnych umów dzierżawy lub najmu na okres do 3 lat i umieszczenia tej regulacji w „Zasadach” stanowiących akt powszechnie obowiązujący na terenie gminy.

*W kompetencji organu stanowiącego nie mieści się określanie zasad zawierania umów najmu lub dzierżawy na okres do trzech lat, bowiem przepis art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym jednoznacznie wskazuje, jakie umowy może obejmować akt prawa miejscowego. Do wyłączności rady gminy należy jedynie określanie zasad co do dysponowania nieruchomościami na czas nieoznaczony lub przekraczający okres 3 lat (czy to w zawieranej pierwszej umowie czy też kolejnej dotyczącej tej samej nieruchomości). Zawieranie umów dotyczących nieruchomości na okres krótszy niż 3 lata należy do gospodarowania mieniem gminy do czego z mocy art. 30 ust. 2 pkt 3 wskazanej wyżej ustawy upoważniona jest nie rada tylko wójt (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 8 marca 2011 r. Sygn. akt II SA/Lu 74/11).*

Rada Miejska mocą postanowień **§ 3 ust. 3** uchwały ustaliła, iż jeżeli w pierwszym przetargu nie doszło do zbycia nieruchomości, cena wywoławcza w drugim przetargu może być obniżona nie więcej niż o 30% ceny wywoławczej z pierwszego przetargu. Ponadto **ust. 4** tego paragrafu stanowi, iż w sytuacji, gdy w dwóch kolejnych przetargach nie doszło do

zbycia nieruchomości, może ona być sprzedana w drodze rokowań za cenę nie niższą, niż 50% wartości szacunkowej nieruchomości.

Przeprowadzona analiza przepisów cyt. wyżej ustawy o gospodarce nieruchomościami wykazała, iż zasady ustalania cen nieruchomości przy sprzedaży ich w drodze przetargu zostały określone w art. 67 ust. 2 tej ustawy. Punkt 2 tego artykułu reguluje ustalenie ceny nieruchomości w drugim przetargu (można ustalić w wysokości niższej niż wartość nieruchomości, jednak nie niższej niż 50 % tej wartości), zaś punkt 4 reguluje sytuację, gdy drugi przetarg zakończył się wynikiem negatywnym przewidując, iż w takim przypadku cenę nieruchomości ustala się w rokowaniach z nabywcą w wysokości nie niższej niż 40% tej wartości.

W związku z powyższym należy uznać, iż wskazane wyżej uregulowania § 3 ust. 3 i 4 uchwały stanowią sprzeczne z prawem powtórzenie zapisów ustawowych, a mianowicie art. 67 ust. 2 pkt 2 oraz art. 67 ust. 2 pkt 4 cyt. ustawy o gospodarce nieruchomościami. Stanowi to naruszenie § 137 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie z którym za niedopuszczalne należy uznać powtórzenie obowiązujących rozwiązań prawnych w innych aktach prawa (wyrok z dnia 09.12.2008 r. II SA/Bd 806/08 Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy). Organ nadzoru podziela argumentację przytoczoną w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 grudnia 2006 r. (sygn. akt II SA/Go 471/06), iż naruszenie § 137 w/w rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych powoduje nieważność tych zapisów, oraz stanowisko wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 marca 2003 r. (sygn. akt II SA/Wr 2572/02), iż narusza powszechnie obowiązujący porządek prawny w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez gminę raz jeszcze tego, co zostało już pomieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa, lecz także modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu, co możliwe jest tylko w granicach wyrażnie przewidzianego upoważnienia ustawowego.

**Paragraf 4** przedmiotowej uchwały zawiera uregulowanie, w którym Rada Miejska zwolniła z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości gruntowe:

- 1) przeznaczone w planach zagospodarowania przestrzennego miasta na realizację infrastruktury technicznej, celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty dla których są to celami statutowymi i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową;
- 2) gdy sprzedaż następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej co najmniej na 10 lat, jeżeli nieruchomość ta

została zabudowana na podstawie zezwolenia na budowę a zabudowa nie jest sprzeczna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Dokonując oceny legalności zapisów zawartych w punkcie 1 i 2 § 4 uchwały należy zwrócić uwagę na uregulowania art. 37 ust. 3 cyt. ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którymi rada lub sejmik w odniesieniu do nieruchomości stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego, odpowiednio w drodze zarządzenia lub uchwały, mogą zwolnić z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową. Ustawodawca rozciągnął również obowiązywanie tego przepisu na sytuację, gdy sprzedaż nieruchomości następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej co najmniej na 10 lat, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie pozwolenia na budowę.

Upoważnienie dot. możliwości zwolnienia zbycia nieruchomości w formie przetargu wynikające z cyt. art. 37 ust. 3 ww. ustawy nie daje podstaw do działania rady w tym zakresie w sposób generalny. W związku z powyższym, wyrażenie zgody na zbycie nieruchomości w przypadkach wymienionych w § 4 pkt 1 i 2 uchwały (powtórzonych z cyt. art. 37 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, powinno być wyrażone w zależności od potrzeby w każdym indywidualnym przypadku.

Postępowanie nadzorcze wykazało również, iż regulacje zawarte w § 5 ust. 1 przedmiotowej uchwały ustalające wysokość stawki procentowej pierwszej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości nie mieszczą się w zakresie dyspozycji normy prawnej przepisu art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym - stanowiącego podstawę prawną podjęcia kwestionowanej uchwały. Zgodnie z jego postanowieniami rada gminy jest uprawniona do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu, dotyczących zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej. Przepis ten upoważnia radę jedynie do uchwalania generalnych i abstrakcyjnych reguł postępowania obowiązujących przy gospodarowaniu nieruchomościami, które obowiązują wójta jako organ właściwy do gospodarowania tym mieniem.

*Według art. 72 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, opłaty z tytułu użytkowania wieczystego ustala się według stawki procentowej od ceny nieruchomości gruntowej określonej zgodnie z art. 67, zaś stawka procentowa pierwszej opłaty z tytułu użytkowania*

wieczystego wynosi od 15% do 25% ceny nieruchomości gruntowej. Jest to więc zasada ustawowa, która nie może być modyfikowana i ograniczana przez radę gminy w podejmowanym przez nią akcie. **Konkretną wysokość pierwszej opłaty i opłat rocznych oraz udzielania bonifikat i spełniania świadczeń ustala się zaś w umowie** (art. 73 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Umowę tę (...) zawiera organ wykonawczy gminy, który również dokonuje czynności prawnych dotyczących użytkowania wieczystego - w tym ustalanie pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 21 maja 2008 r., Sygn. akt II SA/Wr 139/08).

Przedmiotowa uchwała w § 8 zawiera uregulowanie, zgodnie z którym przy zbywaniu nieruchomości gruntowych, lokali mieszkalnych i użytkowych w drodze bezprzetargowej koszty opracowania operatu szacunkowego oraz podziału geodezyjnego obciążają nabywcę.

W ocenie organu nadzoru, powyższe rozwiązanie narusza zasadę swobody umów wyrażoną w art. 353<sup>1</sup> ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks Cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). W myśl tej fundamentalnej zasady prawa cywilnego strony umowy mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, oby on nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Treść kwestionowanej uchwały, zawierająca elementy umowy cywilnoprawnej, która ma być dopiero zawarta przez kontrahentów w przyszłości, nie pozostawia stronom tej umowy żadnej swobody w tym zakresie, stawiając Prezydenta Suwałk (jako stronę tej umowy) jedynie w roli technicznego wykonawcy.

W świetle powyższego, niedopuszczalnym jest, aby strona przyszłej umowy, tj. nabywca nieruchomości nie miała wpływu na jej treść, z uwagi na to, iż jej postanowienia reguluje podjęta uchwała rady gminy narzucająca jednostronne rozwiązanie dla strony umowy. Kształtowanie postanowień umowy powinno mieć miejsce przy jej zawieraniu, a nie w uchwale będącej aktem prawa miejscowego, który podejmowany jest w oparciu o normę ustawową. Tym samym, organ stanowiący gminy musi ściśle działać na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w danej ustawie (art. 96 Konstytucji RP) i niedopuszczalne jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, którymi są w niniejszym zakresie postanowienia ustawy o samorządzie gminnym, a w szczególności ogólna norma kompetencyjna wynikająca z art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a w/w ustawy.

Wskazać również należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 października 2004 r., sygn. akt II SA/Lu 566/04, podzielił pogląd, iż „lokalne prawodawstwo, mimo stosunkowo dużej swobody nie ma jednak charakteru samoistnego. Tylko bowiem organy władzy ustawodawczej mogą samoistnie stanowić normy prawne powszechnie obowiązujące. Wszystkie inne organy, a więc i organy samorządu terytorialnego

mogą je stanowić tylko z upoważnienia ustawy, muszą się legitymować wyraźnie udzielonym upoważnieniem, nie jest bowiem dopuszczalne domniemywanie kompetencji prawodawczych".

Podkreślenia zatem wymaga, iż kwestionowany § 8 przedmiotowej uchwały został wydany bez podstawy prawnej, z uwagi na brak legitymacji organu stanowiącego gminy do jednostronnego nałożenia na nabywców nieruchomości gminnych obowiązku ponoszenia kosztów związanych z przygotowaniem nieruchomości do sprzedaży. Dana umowa cywilnoprawna, regulująca stosunek między nabywcą nieruchomości a zbywającą ją gminą, jest dwustronną czynnością prawną równorzędnych podmiotów, a jej zawarcie należy do organu wykonawczego gminy, tj. wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Tym samym, obciążanie nabywcy w/w kosztami mieści się w sferze indywidualnych regulacji umownych i nie można ich kwalifikować jako podstawowych reguł postępowania w zakresie gospodarowania nieruchomościami.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności przedmiotowych zapisów uchwały Nr XX/211/2012 Rady Miejskiej w Suwałkach jest zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Otrzymuje:

Rada Miejska w Suwałkach.

**Zm. WOJEWODY PODLASKIEGO**

**ZASTĘPCA DYREKTORA WYDZIAŁU  
Nadzoru i Kontroli**

*A. Kuberska*  
**Aneta Kuberska**